

מ"ת 48698/12/20 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו עמאר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 ינואר 2021

מ"ת 48698-12-20 מדינת ישראל נ' אבו עמאר (עציר)

בפני כב' השופט עמית כהן
המבקשת: מדינת ישראל
ע"י עו"ד שירין מחאג'נה
נגד
המשיב: חאלד אבו עמאר (עציר)
ע"י עו"ד עידו פורת

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

החלטה זו דנה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186 לחוק; ושינוי זהות של רכב, עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק.
 2. בכתב האישום נטען שבין המשיב, ואסף אבו עמאר (להלן: "ואסף"), זיאד אבו עאייש (להלן: "זיאד" או "זאיד") ואחר שזהותו אינה ידועה במדויק למבקשת (להלן, כולם יחד: "החשודים"), יש היכרות מוקדמת; ואסף הוא הבעלים של רכב טויוטה (להלן: "הרכב"); זיאד פוטר ממקום עבודתו במחצבות יתיר (להלן: "המחצבות"), כ-3 שבועות בטרם האירועים מושא כתב האישום; זיאד יידע את ואסף והמשיב שהמתלון מעביר כסף במזומן למחצבות; החשודים קשרו קשר לשדוד את המתלון; החשודים זיפו את מספר הרכב, כדי למנוע את זיהויו, והצטיידו במסכות פנים, בכפפות, אלה, סכין (להלן: "הסכין") וחפץ הנחזה להיות אקדח (להלן: "דמוי האקדח").
- ב-7.10.20 נסע המתלון ברכב סובארו (להלן: "הסובארו"), כשהוא מוביל כסף בסכום של ₪ 163,000 (להלן: "הכסף") בתוך תיק (להלן: "התיק"); החשודים המתינו למתלון בצומת דביר ונסעו אחריו אחרי שזיהו אותו; כשהגיע המתלון לצומת ערד, הגיחו החשודים מצדו של המתלון, וחסמו אותו באמצעות הרכב; המתלון עצר את הסובארו, כ-3 מהחשודים ירדו מהרכב כשהם רעולי פנים ואחד מהם אוחז בסכין; אחד מהחשודים דקר באמצעות סכין את הגלגל הקדמי ימני של הסובארו וגרם לתקר בגלגל; המתלון נסע במהירות מהמקום, לכיוון צומת שוקת; החשודים שבו לרכב והחלו לנסוע אחרי המתלון; בהגיע המתלון לצומת שוקת, עצר את הסובארו, משום שדלק רמזור אדום בכיוונו;

החשודים חסמו את הסובארו מצד ימין, כאשר הם פוגעים בדופן ימין של הסובארו באמצעות דופן שמאל של הרכב; לאחר מכן ירדו החשודים מהרכב, כשהם אוחזים בסכין ובדמיו האקדח וניגשו לסובארו; אחד מהחשודים פתח את דלת הנוסע בסובארו, כשהוא אוחז בסכין בידו, הבחין בתיק, ואחד מהחשודים נטל את התיק ותכולתו ויצא מהסובארו; לאחר מכן ברחו החשודים מהמקום כשהם לוקחים עמם את התיק עם הכסף.

עיקר טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת שקיימות ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב והן: הודאת ואסף; מחקרי תקשורת בין המשיב לזאיד; גילוי טביעות אצבע של המשיב ברכב וגילוי ד.נ.א. של המשיב על כפפה שנמצאה ברכב (וראיות נוספות שיש בהן להוכיח את אירוע השוד).

נוכח המעשים המיוחסים למשיב, טענה המבקשת שאין חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר, אולם בדיון שהתקיים ביום 30.12.20 (להלן: "הדיון"), הסכימה המבקשת שהמשיב ישלח לשירות המבחן.

4. בדיון לא חלק ב"כ המשיב שאירע שוד נגד המתלונן ושואסף השתתף בשוד ואף לא שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, אך טען שיש חולשה של ממש בראיות, שיש בה כדי להצדיק שחרור המשיב בתנאים אשר יקבע ביהמ"ש.

לטענת ב"כ המשיב, הראיה המרכזית הקושרת את המשיב לאירוע, היא עדותו של ואסף, אשר מודה שהיה באירוע ונהג ברכב, נגדו הוגש כתב אישום בנפרד והוא עד תביעה, אך לדעתו קיימות סתירות רבות ועמוקות, היורדות לשורשו של עניין, בהודעותיו השונות של ואסף. ב"כ המשיב מתאר את ההתפתחות והשינויים בגרסאות שמסר ואסף (ראו בהמשך) וכי בסופו של דבר, בעימות שנערך בין ואסף למשיב, חזר בו ואסף מגרסתו המפלילה את המשיב, וטען שהמשיב לא היה במקום, והוא הפליל אותו כדי להתנקם בו בשל סכסוך ביניהם, טענה אותה טען המשיב מחקירתו הראשונה.

ביחס לטביעת האצבע, טוען ב"כ המשיב שואסף טען שהמשיב ישב ברכב מאחוריו, ואף אחד לא ישב מקדימה, ואילו טביעת האצבע נמצאה בחלון הקדמי החיצוני וכי בגרסתו השנייה, הסביר המשיב שהוא נסע עם ואסף לפני כ-3 חודשים וישב מקדימה.

ביחס לכפפה, טוען ב"כ המשיב שהיא נמצאה ברכב מאחור, ואף אחד לא יודע ממתי היא נמצאת שם.

ביחס לשיחת הטלפון בין המשיב לזאיד, אשר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה נגדו, היא התקיימה בשעה 23:30, כאשר האירוע התרחש בשעה 2:00. לטענת ב"כ המשיב, זאיד והמשיב הם בני דודים, שניהם מאשרים את השיחה ואומרים שהם ישבו לפי מועד האירוע ב"שיג".

5. ב"כ המבקשת מסכימה שואסף מסר מספר גרסאות שונות, אולם, לטענתה, אין מדובר רק בעדותו של השותף, אלא לעדות מצטרפים טביעת האצבע והכפפה עם הד.נ.א, שהיא ראיה פורנזית שאם אין הסבר לקיומה, יכולה להוות לבדה ראיה מספיקה להרשעה.

מוסיפה ב"כ המבקשת וטוענת שואסף חזר בו רק לאחר ששחרר ממעצר.

עוד טוענת ב"כ המבקשת, שהמשיב היה בבריחה עד אשר נעצר, בערך חודש וחצי.

לעניין טביעת האצבע, טוענת ב"כ המבקשת שהמשיב לא טען מייד שהיה על הרכב, אלא רק בחקירתו השלישית, אחרי

שהכחיש זאת בחקירתו הקודמת, ורק לאחר שהטיחו בו שנמצאה טביעת אצבע שלו ברכב.

מאחר שואסף וזייד נשלחו לתסקיר, לא מתנגדת המבקשת שגם המשיב יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר.

6. לסיכום - אין מחלוקת בין הצדדים בקשר לקיומן של ראיות לכאורה, אולם לטענת ב"כ המשיב, יש בהן חולשה משמעותית.

המבקשת אינה מתנגדת לקבלת תסקיר בעניינו של המשיב, ואילו ב"כ המשיב טוען שנוכח החולשה בראיות, יש לבחון חלופה ללא תסקיר.

עיקר הראיות

7. כאמור לעיל, מלבד הודעתו של ואסף, לטענת המבקשת קושרים את המשיב לאירוע - טביעת אצבע שלו שנמצאה על החלון החיצוני הקדמי של הרכב, שלא סמוך למושב הנהג; ד.נ.א. של המשיב שנמצא על כפפה שנמצאה ברכב; ושיחת טלפון מהטלפון של המשיב לטלפון של זאיד.

להלן אתייחס לחלק מהראיות.

8. עיקר הודעותיו של ואסף

8.1. 7.10.20 שעה 10:23 - תמלול שיחה מוקלטת בין שוטר לואסף

ואסף מודה שהוא ביצע את השוד ומתאר אותו בצורה דומה לנטען בכתב האישום; הוא ידע שהמתלון מגיע להביא משכורות, הוא חיכה לו בצומת דביר בערך משעה 03:00 עד בערך 04:00, עד שהוא עבר; הכסף היה באוטו של המתלון מקדימה, בתיק; המקרה קרה ברמזור שוקת, לפני הרמזור הוא חסם את המתלון, אך המתלון ברח, אחרי שהוא דקר לו את הגלגל; הוא נסע אחריו עד לרמזור שוקת ואז שדד אותו; התיק היה במגירה הקדמית; הוא זרק את הסכין רחוק מהבית; ואסף טען שהוא היה לבד ברכב.

ואסף טען שהוא לא יודע איפה הכסף, אח"כ אמר שהוא ידבר לבד עם אבא שלו, והם יביאו את הכסף.

ואסף אמר שהוא מודה אך "... אין דבר כזה יתן מילה על אחר".

8.2. 7.10.20 שעה 14:36

ואסף הודה במיוחס לו, אך טען "נכון אבל לא היה לי נשק ולא עשיתי קשירת קשר לפשע"; בהמשך, ואסף מתאר את פרטי האירוע באופן דומה למתואר בכתב האישום, טוען שהוא יצא מביתו בשעה 2:30. אולם, ואסף טען שעשה את הכול לבד; כאשר החוקר הטיח בו שמממצאי החקירה עולה שהיו איתו עוד שלושה אנשים, הוא הכחיש וטען שלא היה איתו אף אחד וחזר שוב ושוב על האמירה שהוא היה לבד.

8.3. 7.10.20 שעה 22:29

ואסף נשאל לגבי "בחור בשם כאמל" (להלן: "כאמל"), ומאשר שהוא מכיר אותו, שהוא בן דוד שלו; ואסף נשאל על כך שהוא אמר שהכסף נמצא אצל כאמל וטען שהוא אמר זאת מהלחץ של קצין המודיעין ואבא שלו וכי הכסף אינו אצל

כאמל; ואסף חזר וטען שלא היו איתו אחרים בזמן ביצוע השוד.

8.4 10.10.20 שעה 12:32

ואסף טען שהוא ועוד שלושה ביצעו את השוד, הוא נהג ברכב, שני אנשים ירדו לשדוד את המתלון ואחד מהשניים לקח את הכסף; ואסף טען שהוא היה בסה"כ הנהג; לטענתו לאחר השוד הם נסעו ללקיה, האחרים ירדו מהרכב, הוא נסע לכיוון ביתו ולא ראה את הכסף.

ואסף תיאר שהוא חסם את רכב המתלון, בפעם הראשונה במחלף של ערד, שני אנשים ירדו מהרכב, אחד שישב לידו ואחד שישב מאחור, זה שישב מאחור ירד עם סכין ודקר את הגלגל, אבל המתלון הצליח לברוח ובזמן הבריחה, זה שישב מאחור קיבל מכה ברגל; פעם שנייה הוא חסם את רכב המתלון בצומת שוקת; בפעם השנייה ירדו שני אנשים, זה שישב לידו ירד מהרכב לרכב של המתלון, פתח את הדלת האחורית ימנית והשני שישב מאחור וקיבל מכה ברגל, מצא את הכסף במגירה הקידמית ואז הם נסעו לכיוון לקיה, הוא הוריד את האחרים והם לקחו את הכסף.

ואסף הסביר שהוא מספר את האמת כיוון שהוא רוצה לקבל את העונש רק על חלקו בשוד - שהוא היה בסה"כ הנהג.

ואסף הוסיף וטען שכאמל אינו קשור לאירוע והוא עצור סתם, הוא זיהה תמונה של זיאד, אך סירב למסור שמות של המשתתפים האחרים.

8.5 15.10.20 שעה 16:10

ואסף חזר וטען שהוא היה הנהג ברכב, והוסיף שהיו ברכב עוד שני אנשים - זאיד והמשיב, המשיב ישב במושב האחורי אחרי הנהג וזאיד לידו ואף אחד לא ישב במושב ליד הנהג; הוא טען שלא ציין את שם המשיב משום שהוא פחד שיהיה סכסוך משפחתי, כי המשיב הוא מהמשפחה שלו והם חברים.

זאיד היה רעול פנים, ישב במושב האחורי, לא מאחורי הנהג, והוא זה שירד לחפש את הכסף בסובארו; המשיב ישב במושב האחורי, אחרי הנהג; כפפות לטקס שנמצאו ברכב, שייכות למשיב; המשיב ירד בשתי הפעמים עם הסכין והוא זה שלקח את הכסף; המשיב קיבל מכה מהסובארו; ואסף טען שהוא לא ירד מהרכב; זאיד עבד במחצבה, ידע הכול ונתן לו את מספר הטלפון של המתלון; זאיד והמשיב תכננו את הכול מראש; הוא הוריד את זאיד והמשיב והמשיך לביתו, המשיב החזיק את הכסף ולא היה עם טלפון.

ואסף טען שהוא חשב שהם מתכוונים לפרוץ לאוטו, ולא חשב שהכוונה לבצע שוד.

ואסף הוסיף שכל מה שהעיד בחקירה הזאת והקודמת הוא אמת, אך הוא לא יעיד בבית המשפט, כיוון שזה יעשה סכסוך משפחתי.

ואסף העיד שהמשיב עלה לרכבו בעבר, לפני המקרה.

8.6 16.12.20 שעה 12:01, עימות בין ואסף ולמשיב

ואסף טוען שאמר את השם של המשיב כדי להתנקם בו, על שני דברים - חוב בקשר לאופנוע שהמשיב רכש מואסף ושהמשיב שוחח בטלפון עם אחותו של ואסף; המשיב לא השתתף בשוד.

9. עיקר הודעות המשיב

9.1 7.12.20 שעה 17:44

הוא מכיר את זאיד, דרך נישואין של בן דוד של המשיב; הוא מכיר את ואסף הרבה זמן, הם אותה משפחה; ואסף עושה שימוש בהרבה רכבים, הוא נסע פעם אחת עם ואסף, רק ברכב מסוג רנו; הוא ידע שהוא דרוש לחקירה; הוא לא הגיע עד עתה לחקירה משום שאשתו הייתה אמורה ללדת והוא התכוון לבוא אחרי שהיא תלד; בלש או קצין דיבר עם אבא שלו והוא אמר לאבא שלו שאחרי הלידה הוא יבוא; יש לו סכסוך עם ואסף והמשפחה שלו, בגלל חוב עבור אופנוע שהמשיב רכש מואסף ולא שילם את מלוא התמורה ועניין רומנטי הקשור לאחותו של ואסף; הסכסוך אירע לפני 3 - 4 חודשים ולאחר מכן, אין ביניהם כמעט קשר; במועד האירוע, הוא היה בכפר אצל בני דודים שלו, עם מספר אנשים, לרבות זאיד, ובסביבות 1:00 הוא הלך לישון בבית שלו, עם אשתו; באותו המועד הוא לא ראה את ואסף; אולי זאיד עבד במחצבה; הוא לא מוכן למסור את הקוד לטלפון שלו, כיוון שיש בו דברים פרטיים.

המשיב מכחיש כל קשר לשוד; ואסף משקר בגלל שהוא רוצה להתנקם בו; אם מישהו חוץ מואסף אומר שהוא השתתף בשוד, הוא מבקש עימות, כיוון שיש לו אח ובן דוד מאוד דומים לו; הוא מבקש עימות עם ואסף.

כאשר החוקר הטיח במשיב שנמצאה טביעת אצבע שלו במקום האירוע, הוא השיב: "אין דבר כזה" וכי ייתכן שמדובר בטעות של המעבדה.

9.2 7.12.20 שעה 21:10

המשיב נשאל מדוע לא הגיע לחקירה ומדוע אינו מוכן למסור את הקוד לטלפון, וחזר על דבריו בהודעה הקודמת.

9.3 16.12.20 שעה 10:23

אין שינוי מההודעות הקודמות, מכחיש כל קשר לאירוע; לפני 3 - 4 חודשים, נסע עם ואסף לעבודה ברכב מסוג רנו מגאן; כאשר הוצגה לו תמונה של הרכב והוטח בו שזה הרכב ששימש לשוד, הוא טען שלפני כ-3 חודשים הוא נסע עם ואסף ברכב וישב ליד הנהג; הוא לא אמר זאת בחקירה הקודמת, כיוון שלא זכר; המשיב חזר והכחיש שהשתתף בשוד; לגבי הכפפה עם הד.נ.א שלו, טען המשיב שהוא השתמש בכפפה בביתו וזרק אותה וייתכן שמישהו השתמש בה.

9.4 16.12.20 שעה 12:01, עימות בין ואסף ולמשיב

ראו סעיף 8.6 לעיל.

9.5 20.12.20 שעה 13:24

המשיב חזר על טענתו שבשעות הרלוונטיות, הוא ישן; המשיב נשאל לגבי שיחת טלפון שביצע עם זאיד ב-6.7.20 בשעה 23:46, והסביר שהוא אינו זוכר אם דיבר עם זאיד באותו המועד, אך כל כמה זמן הם מדברים בטלפון בקשר למפגש שהם עושים בבית של קרובים של שניהם; הוא הולך לישון בדר"כ בין 00:00 ל-01:30;

10. הודעות נוספות (לא כל ההודעות מפורטות)

10.1 7.10.20 שעה 5:00: עד ראייה, רמי לוי, מתאר שראה רכב אפור חוסם ג'יפון שחור; מהרכב האפור יצאו ארבעה אנשים רעולי פנים, כל אחד מדלת אחרת; אחד החזיק אקדח ואחד החזיק סכין; הארבעה עלו לרכב שלהם ונסעו משם והג'יפון עקף אותם והם נסעו אחריו; הוא נסע אחריהם; בשוקת הרכבים שוב עצרו, עד שהגיע, הארבעה כבר עלו לרכב; לג'יפון היה תקר.

10.2. 7.10.20 שעה 8:48: עדות המתלונן, מתאר את האירוע כפי שעולה מכתב האישום; מהרכב ירדו 3 או 4 אנשים.

10.3. 19.12.20 שעה 13:58: עדת ראייה, רינת לוי, מתארת שבערך ב-04:20, ראתה שרכב חסם רכב אחר, ארבעה אנשים רעולי פנים ירדו מהרכב החוסם, כל אחד מדלת אחרת; הנהג יצא עם אקדח, הנוסע שישב אחרי הנהג יצא עם סכין והנוסע ליד הנהג יצא עם מוט ביד; הרכב שנעצר נסע; ושוב בפעם השנייה בצומת שוקת, כל הארבעה יצאו מהרכב, אחד נכנס עם חלק גופו העליון לרכב שנעצר, יצא ממנו, כולם נכנסו לרכב ונסעו חזרה לכיוון לקיה.

10.4. הודעות של זאיד, באחת הוא שמר על זכות השתיקה ובאחרות הוא מכחיש שהשתתף בשוד.

דיון והכרעה

11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את המיחוס לו, ולא קיימת חולשה של ממש בראיות.

הראיות נגד המשיב מתבססות על עדות ברורה של ואסף, הנתמכת בשתי ראיות פורנזיות עצמאיות - (1) טביעת אצבע של המשיב אשר נמצאה על הרכב; (2) כפפה שנמצאה בחלק האחורי של הרכב, עליה נמצא ד.נ.א. של המשיב, ועדותו של ואסף שהכפפה שייכת למשיב.

להלן אפרט את נימוקי.

12. ב"כ המשיב טוען שקיימת חולשה משמעותית בראיות, בשל סתירות בין הודעותיו השונות של ואסף, ובמיוחד חזרתו מהפללת המשיב בעימות אשר נערך ביניהם.

בדיון במעצר עד תום ההליכים, על בית המשפט להכריע אם קיימות ראיות לכאורה - ראיות שיש בהן פוטנציאל להרשיע את המשיב, לאחר עיבודן במהלך המשפט.

בשלב זה, הדיון אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנותם של העדים וההחלטה בדבר מהימנות העדים שמורה לבית המשפט השומע את הראיות בתיק העיקרי, אלא אם עולות סתירות מהותיות וברורות, המאיינות את התכנות האשמה, זאת גם אם מתגלים סתירות בגרסאות שמסר עד ואף אם עד חוזר בו מהגרסה שמסר [ראו: בש"פ 7953/13 פלוני נ' מדינת ישראל, 4.12.13; בש"פ 5867/15 חמאסה נ' מדינת ישראל, 24.9.15; בש"פ 143/15 אבו עסב ואח' נ' מדינת ישראל, 24.2.15].

ראו:

"אכן, כטענת העורר, ככל שעוצמת הראיות הלכאוריות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה מעורר ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר ... ואולם, בית משפט זה פסק לא אחת כי חזרתו של עד תביעה מן הגרסה שמסר במשטרה אינה משמיטה מניה וביה את גרסתו הראשונית באופן המצדיק שחרורו של הנאשם, ועל אף החזרה קיימת האפשרות כי ימצא שהנאשם ביצע את המיחוס לו ...".

[בש"פ 7953/13 פלוני נ' מדינת ישראל, 4.12.13].

13. הראיות העיקריות נגד המשיב, שיש בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעתו במיחוס לו, הן: (1) הודעותיו של ואסף; (2) טביעת האצבע שנמצאה על הרכב; ו-(3) כפפה שנמצאה בחלק האחורי של הרכב, עליה נמצא ד.נ.א. של

המשיב, ועדותו של ואסף שהכפפה שייכת למשיב. אמנם, כפפה היא חפץ נייד, אך המשיב לא מסר הסבר סביר להימצאות הכפפה ברכב, למרות שניתנה לו הזדמנות לכך.

בית המשפט אשר ידון בתיק העיקרי יבחן את הראיות ויקבע איזה מהגרסאות הוא מאמץ, האם קיים הסבר להימצאות טביעת האצבע של המשיב על הרכב, להימצאות הכפפה עם הד.נ.א של המשיב ברכב והשיחה שלו עם זאיד מספר שעות לפני האירוע, ויקבע האם הוכחה אשמתו של המשיב מעבר לספק סביר.

14. מתיאור האירוע על ידי המתלונן והעדים הניטרליים, עולה שהשתתפו באירוע שלושה עד ארבעה משתתפים. המבקשת עצרה את ואסף, אשר הודה שהוא השתתף באירוע. בתחילה הכחיש ואסף שהשתתפו עמו אחרים בשוד והבהיר שהוא אינו מתכוון למסור שמות אחרים (ראו תמלול השיחה מיום 7.10.20); בהודעתו מיום 10.10.20 תיאר ואסף לראשונה שהשתתפו בשוד 3 אנשים, מבלי למסור את שמות המשתתפים האחרים, ורק בהודעתו מיום 15.10.20 נקב ואסף, לראשונה, בשמו של המשיב וחשוד נוסף - זאיד. ואסף הסביר שהוא לא ציין את שם המשיב, משום שפחד שיהיה סכסוך משפחתי, ולכן אף הודיע שלא יעיד נגד המשיב במשפט.

בהמשך, בעימות שהתקיים בין ואסף למשיב, חזר בו ואסף מהודעתו, וטען שהוא הפליל את המשיב בשל מחלוקת ביניהם.

אין בכך שבהודעות הראשונות נמנע ואסף מלציין את שמו של המשיב ואף לא בכך שבעימות הוא טען שהמשיב לא השתתף עמו בשוד, כדי להחליש בצורה משמעותית את הראיות נגד המשיב. ההסבר שמסר ואסף מדוע נמנע מלציין את שמו של המשיב (כדי למנוע סכסוך משפחתי), יכול להסביר מדוע בעימות הוא טען שהמשיב לא השתתף עמו בשוד, וההסבר מחליש ממשקלן של הסתירות בהודעותיו של ואסף, במיוחד כאשר ואסף לא נקב בשם משתתף אחר בשוד.

ראו:

"... אכן, לא נעלמה מעיניי העובדה כי יעקב חזר בו מגרסתו המפלילה. ואולם, אין לראות בשינוי, כזה המכרסם בעוצמתן של הראיות לכאורה. על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד ... בחינת הודעותיו של יעקב מגלה הסבר אפשרי לכך שחזר בו מגרסתו המפלילה - בהודעה מספר 4 סירב יעקב לגלות את שמו של האדם אשר סיפק לו את הנשק משום החשש "שיסבך אותו". ... ניתן, אפוא, לראות כי יעקב נרתע מחשיפת שמו של העורר כמי שנתן לו את הנשק בשל חשש לפגיעה בו ובמשפחתו. אין בידי לקבוע בשלב זה, האם אכן ניתן לתלות את חוסר העקביות שבדבריו בחשש זה, ואולם - על פניו - לא ניתן לדחות טעם זה על הסף, ויש בו כדי לספק הסבר מתקבל על הדעת, המחליש ממשקלן של הסתירות שעליהן הצביע העורר ... לכך מתווספת העובדה כי לאחר שחזר בו יעקב מגרסתו, הוא לא נקב בשמו של אדם אחר שמסר לו את הנשק."

[בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל, 25.01.2011].

15. נוכח המעשים המיוחסים למשיב, קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. מדובר בעבירה קשה- שוד, אשר בוצעה על ידי מספר משתתפים, לאחר תכנון והכנות, תוך שימוש בכלי רכב ונשק, דבר המצביע על מסוכנות גבוהה.

לכן, קיימת עילת מעצר.

נוכח המסוכנות הגבוהה, אין מקום לבחון חלופה ללא תסקיר.

נוכח הסכמת המבקשת, אני מורה על קבלת תסקיר שירות מבחן.

תוצאה

16. אני קובע שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב.

17. קובע דיון לבחינת האפשרות לבחינת חלופת מעצר, לאחר קבלת תסקיר, ליום 19.1.21 בשעה 10:30, בפניי כב' השופט אבו טהה.

18. שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המשיב, ובמסגרתו יבחן חלופה ויגיש תסקיר מעצר על למועד הדיון הנדחה. ב"כ המשיב ימסור לשירות המבחן פרטים על החלופה המוצעת.

המזכירות תודיע לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א טבת
תשפ"א, 05 ינואר
2021, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט